

sagde det ærede Medlem for Ringkøbing følgende: „Hvad Lighuse angaar, sagde den højtærede Minister, at mit Ændringsforslag hørte ikke hjemme paa denne Lov, og hvad den højtærede Minister sagde, det sagde den ærede Ordfører efter. Naar Ministeren har talt, har Flertallet jo ogsaa talt, naar han ikke vil have dette Ændringsforslag og forsikrer, at Loven ikke kan gennemføres med den Ændring, rejser Udvalgets ærede Ordfører sig og giver den samme Forsikring, og saa bliver det ikke til noget“.

Det var altsaa den Gang Flertallet og den daværende Justitsminister, der ikke vilde gennemføre dette Forslag, medens baade det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen) og det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) kæmpede i høj Grad for Forslaget. Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at oplæse Citater af den udmærket anbefalende Tale, som det ærede Medlem for Løvel holdt for dette lille Lovforslag. Men jeg tør gaa ud fra, at naar dette Forslag har haft saadanne to Fortaler i sin Tid, maa det nu have de bedste Udsigter til snarlig Gennemførelse.

Forslaget er saa let overskueligt, at jeg ikke antager, det er nødvendigt at behandle det i et Udvalg. Vi ere langt henne paa Samlingen, saa hvis dette Forslag nu gaar i Udvalg, er der ikke nogen Sandsynlighed for, at det vil kunne gennemføres i Aar. Jeg tror ikke, der kan være Tvivl om Foranstaltningens Nytte, og jeg skal derfor paa egne og Medforslagsstilleres Vegne anbefale Forslaget paa det bedste.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Jeg kan være ganske enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at det vilde være godt i mange Henseender, om der alle Vegne ved vore Kirker eller paa vore Kirkegaarde fandtes Lighuse. Ikke alene det Forhold, som det ærede Medlem omtalte, at Fattigfolk tidt ere henviste til at sætte Lig paa Steder, hvor det er meget uheldigt, at de henstaa, men ogsaa, hvad det ærede Medlem ligeledes antydede, at man derved maaske kom bort fra de store Begravelsesgilder, gør denne Foranstaltning ønskelig. Netop det sidstnævnte Forhold, de store Begravelsesgilder, har imidlertid medført, at Trangen ikke er nær saa stor, som den har været, idet man i Erkendelse af det heldige i at undgaa dette har opført et stort Antal Lighuse. Jeg tør ikke sige, i

hvilken Grad det er Tilfældet, men paa den Egn, hvor jeg bor, nede i Sydsjælland, tror jeg, man tør sige, at der allerede er Lighuse ved de fleste Kirker. Dette viser, at det Forslag, som kom frem i Begyndelsen af Halvfemserne, har haft noget paa sig, har været heldigt, men det viser tillige, at da det den Gang ikke lod sig fremme ad Lovgivnings Vej, fremmede man det ved privat Initiativ. Dels opførte adskillige Kirkeejere Lighuse uden noget som helst Tilskud, dels toge Kommunerne fat og opførte dem, enten i Samvirken med Kirkeejeren eller uden denne.

Jeg mener derfor, at Trangen til denne Foranstaltning ikke er saa stor nu, som den har været, men selvfølgelig har der været denne Trang, og den er ikke afhjulpen alle Vegne. En anden Ting er, om man nu bør gaa den Vej, Lovforslaget anviser, og paalægge Kommunerne i Løbet af 5 Aar at opføre Lighuse paa de Steder, hvor saadanne ikke findes. Jeg antager, at hvis man fra Lovgivningsmagtens Side ikke rører ved dette Spørgsmaal, ville Kommunerne af sig selv opføre Lighuse i Løbet af et ikke ret langt Aaremaal. Maaske kunde man fremskynde dette, men saa vilde jeg foretrække, at man, da man nu mange Steder har løst Spørgsmaalet ved privat Initiativ, søgte en anden Løsning, f. Eks. den, at man fra Statens Side gav Tilskud til Opførelsen, men dog fremdeles søgte Sagen ordnet ad Frivillighedens Vej. Jeg tror nemlig, at Sogneraadene ikke ville synes godt om at faa et Paalæg af denne Art.

Jeg er ikke enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i, at man kan lade Forslaget passere uden Udvalg, selv om man vil fastholde Lovforslagets Princip. Der er nemlig nogle Udtryk i Lovforslaget, som jeg ikke mener ere heldige. For det første gaar Lovforslagets Titel ud paa, at der kun skal opføres Lighuse paa Landet. Jeg ved ikke, om man paa alle Kirkegaarde, i alle Byer har Lighuse; men har man ikke det — der foreligger ikke mig bekendt noget oplyst derom —, er der mindst lige saa stor Trang til Lighuse i Købstæderne, som der er paa Landet. Det faar nu være, hvad det vil, jeg mener, at Lovforslaget bør gælde alle Vegne.

Der er en anden Bestemmelse, som jeg tror ikke er heldig. Jeg kan heller ikke tro, at det er ment, som det er udtrykt i Lovforslagets første Linie, at der paa enhver Kirkegaard, hvor der ikke allerede findes et Lighus, i Løbet af 5 Aar skal opføres et saadant. Jeg vil nærmest an-